

[Gudsme.]

var inde på det i 1973, gjorde bemærkning om, nemlig at jeg synes, det er nødvendigt — det fremgår ikke umiddelbart klart af lovforslaget — at vi under behandlingen får præciseret helt utvetydigt, at kreditors advokat eller kreditor selv altid er berettiget til at møde i fogedretten uden hensyn til, om fordringen er over eller under 5.000 kr., og uden hensyn til, om det er fast ejendom eller ikke fast ejendom. Der kan i de specielle situationer være tale om en interesse i, at netop denne sag bliver fulgt op, og derfor må vi sørge for, at fogedretten i hvert fald giver underretning til kreditor om, at forretningen bliver foretaget på det og det tidspunkt. Det er blevet gjort til — og det synes jeg er at beskæmme advokaterne lidt mere, end de egentlig fortjener — at det for advokater først og fremmest var et spørgsmål om, hvorvidt man fik penge for at gå i fogedretten. Det er ikke altid et spørgsmål i denne forbindelse. Det kan være lige så afgørende, at man har mulighed for at gennemføre en sag for en klient på en så rigtig og betryggende måde som vel muligt. At man så får penge for det, det kan være mindre væsentligt, men at man får besked om, at fogedforretningen gennemføres, det er væsentligt, og det skal vi gerne have præciseret i loven, inden vi gør forslaget færdig.

Jeg vil godt vende tilbage til to tvivls-spørgsmål. Hr. Ejler Koch nævnte det ene i dag, og vi nævnte alle sammen det andet, dengang vi havde førstebehandlingen i marts 1973. Her får vi brug for at tale nærmere om tingene med justitsministeren.

Det første drejer sig om løntilbageholdelsen. Jeg er enig med hr. Ejler Koch i, at det i høj grad er et spørgsmål, om et udlæg i lønnen i virkeligheden ikke er en humanere foranstaltning end at foretage udlæg i nogle effekter, som man derefter går hen og sælger med store omkostninger og meget beskedent nettoresultat. Der er i hvert fald parikurs; i det øjeblik man foretager udlæg i løn, da er en krone en krone, der er ingen omkostninger og ikke noget tab. Derfor synes jeg, at dette spørgsmål ikke skal afgøres så hurtigt, som det er blevet i lovforslagets bemærkninger. Jeg mener, vi på ny skal drøfte det. Jeg erindrer om, at hr. Knud Thestrup i sin tid i marts 1973 stærkt gik ind for, at vi skulle overveje dette spørgsmål grundigt. Det er

muligt, justitsministeriet synes, man har overvejet det grundigt; vi andre vil gerne være med i disse overvejelser, inden vi sender dette forslag ud af huset som en færdig lov.

Det andet, jeg vil sige, er, at det er absolut utilfredsstillende, at vi ikke er kommet en tøddel videre i spørgsmålet om ligestillingen eller rettere sagt den manglende ligestilling mellem private og offentlige krav. Jeg kan ikke anerkende de betragtninger, som gøres gældende i bemærkningerne. Jeg mener, det må være sådan, at man principielt betragter den private kreditor som ligestillet med den statslige kreditor, og derfor må magtmidlerne være de samme for disse forskellige parter. Det er ikke forholdet, sådan som de to lovforslag i dag foreligger. Jeg kan forstå, at ministeren er bøjelig i så henseende, det fremgår af bemærkningerne. Jeg mener, at vi under udvalgsbehandlingen må drøfte dette nøjere. Jeg gætter på, at ministerens vanskeligheder i nogen grad består i, at han ved en forhandling med ministeriet for skatter og afgifter eller finansministeriet har mødt en kold skulder. Jeg tror, vi i retsudvalget skal hjælpe ministeren til at blive varmet op i dette møde med skatte- og afgiftsministerens kolde skulder. Jeg mener, vi skal have disse regler lavet om i forhold til det forslag, der i dag foreligger.

Hagen Hagensen (KF):

Må jeg have lov til at begynde med at sige, at dette forslag var jo til behandling for et par år siden, hvor det var hr. Knud Thestrup, der på mit partis vegne gjorde bemærkninger dertil — så indgående, at jeg ikke behøver at gøre særlig mange i dag, idet jeg i mangt og meget er enig med min partifælle, der dengang førte ordet for os. I øvrigt vil jeg sige, at de forslag, vi her har til behandling, jo i udpræget grad egner sig til gennemgang i retsudvalget, og det er da også dér, vi kommer tilbage til en række af de enkelte spørgsmål.

Jeg skal derfor nøjes med at tage nogle enkelte ting frem, selv om desværre noget af det bliver gentagelser eller berøring af de samme punkter, som nogle af de tidligere ordførere har været inde på — men sådan er det nu engang, når man kommer et stykke nede i rækken.